

NOTAT

HVORDAN VIL PRODUKSJONSOMRÅDEFORSKRIFTENS § 12 SLÅ UT I FØLGENDE EKSEMPEL:

Premisser:

- 1) Oppdretter X har to lokaliteter som i en årrekke har vært drevet med følgende produksjonsopplegg i henhold til godkjente driftsplaner: Smolt ca. 150 gram settes ut på lokalitet A og står der i ca. 44 uker fram til vekt ca. 1,5 kg, og flyttes så til lokalitet B som ligger like i nærheten. Deretter brakklegges lokalitet A i ca. 8-12 uker før ny smolt settes ut. Lusetallene på lokalitet A er konsistent lave og har i de tre siste utsettene ikke vært over 0,1 voksne hunnlus (med unntak av uke 23 i 2015 da det var 0,12 voksne hunnlus).
- 2) Fisken står så på lokalitet B fram til den er slakteklar. Også lokalitet B har gode lusetall – kun én overskridelse av 0,5-grensen de siste tre år og nesten ingen medikamentell behandling (men utstrakt bruk av rensefisk). Det er imidlertid per i dag ikke sannsynlig at lokalitet B kan oppfylle vilkåret om maksimalt 0,1 voksne hunnlus.
- 3) Produksjon (vektøkning) på lokalitet A utgjør ca. 1 200 tonn (rund vekt) per år.
- 4) Produksjon (vektøkning) på lokalitet B utgjør ca. 3 000 tonn (rund vekt) per år.
- 5) Begge lokalitetene ligger i samme PO og tillatelsene som er knyttet til lokalitetene vil bli hjemmehørende i dette PO og i et tilgrensende PO.

Spørsmålet er om tillatelsene som er knyttet til lokalitetene kan få vekst uavhengig av miljøstatus i de produksjonsområdene tillatelsene er hjemmehørende i, og i så fall hvor stor vekst det er tale om.

Ut fra høringsbrev og forskriftsutkast antas svaret å være:

1) Om tillatelsene i det hele tatt kvalifiserer for vekst

Dette beror på om inngangsvilkårene i § 12 første og annet ledd er oppfylt.

Det er her første ledd bokstav b) som er aktuell, samt presiseringen i annet ledd.

Det første kriteriet er om det var færre enn 0,17 voksne hunnlus ved alle tellinger i perioden 1. april til 30. september og maksimalt tre påfølgende tellinger med mer enn 0,1 voksne hunnlus.

Dersom lusetallene for 2016 legges til grunn, vil lokalitet A oppfylle dette kriteriet, men ikke lokalitet B.

Det neste kriteriet er at fisken på lokaliteten ikke må være behandlet medikamentelt mot lakselus mer enn 1 gang under den siste produksjonssyklusen (eller siste 12 måneder dersom syklusen er kortere enn 12 måneder).

Lokalitet A har i 12-månedersperioden tilbake i tid fra syklusen som ble avsluttet i uke 22 i 2017 hatt én medikamentell avlusing med Diflubenzuron (Releeze) og Emamectin benzoat (Slice), i perioden uke 2-7 i 2017. Forutsatt at dette regnes som 1 medikamentell behandling etter forskriften, oppfyller lokalitet A også dette kriteriet.

Lokalitet B har i 12-månedersperioden tilbake i tid fra syklusen som ble avsluttet i uke 5 i 2017, kun hatt én medikamentell behandling (med hydrogenperoksid i uke 5 i 2016), og oppfyller derfor dette kriteriet.

Konklusjon:

Lokalitet A oppfyller begge kriteriene i § 12 første og annet ledd, og de tilhørende tillatelsene kvalifiserer derfor for vekst (forutsatt at gjennomført medikamentell avlusing regnes som 1 medikamentell avlusing).

Lokalitet B oppfyller kriteriet om maksimalt 1 medikamentell avlusing, men ikke kriteriet om lusetall, og de tilhørende tillatelsene kvalifiserer derfor ikke for vekst.

2) Størrelsen på kapasitetsøkningen

Dette reguleres av tredje og fjerde ledd i forskriftens § 12. Det skal gis tilbud om vekst på de tillatelsene som er knyttet til lokaliteten som oppfyller vilkårene, her lokalitet A. Tilbudets størrelse skal etter § 12 tredje ledd tilpasses den produksjon som faktisk skjer på lokaliteten, målt mot innehaverens normale MTB-utnyttelse av tillatelsene.

Hvordan denne tilpassingen skal skje, er nærmere regulert i § 12 fjerde ledd.

I § 12 fjerde ledd nr. 3 sies det bl.a. at matfisk som er flyttet, for andre formål enn slakt, fra lokaliteten som oppfyller vilkårene, ikke skal tas med i beregningsgrunnlaget for tilbud om kapasitetsøkning. Dette vil i utgangspunktet ramme all produksjon på lokalitet A, ettersom fisken her ikke flyttes for å bli slaktet, men for videre påvekst på lokalitet B.

Forskriftens § 12 fjerde ledd nr. 2 har imidlertid en spesialregel som i henhold til høringsbrevet er ment å åpne for at også denne type produksjon skal kunne inngå i beregningen av grunnlaget for vekst. Her sies det at for slik produksjon skal beregningsgrunnlaget være *"samlet vektøkning på settefisk over 250 gram eller matfisk produsert for samme formål (postsmolt), som er produsert på lokalitet i sjø som oppfyller vilkårene i første ledd"*.

Tilveksten måles i perioden fra 1. februar i søknadsåret og to år tilbake i tid (det vil dog bli fastsatt egen tildelingsforskrift for 2017).

For tillatelsene som er knyttet til lokalitet A (5 tillatelser) må følgelig vektøkningen på fisken som har vært på lokaliteten i perioden 1. februar 2015 – 1. februar 2017 beregnes (med mindre avvikende periode fastsettes i den særskilte tildelingsforskrift). Dersom det for eksempelets skyld legges til grunn en vektøkning på samlet 2 400 tonn (rund vekt) i denne perioden, blir snittet 1 200 tonn per år. Dette må så måles mot innehaverens normale MTB-utnyttelse. Dersom det – også for eksempelets skyld – legges til grunn en normalutnyttelse på 1 100 tonn HOG per år, måtte vektøkningen vært $(1\ 100 \times 5) / 0,84 = 6\ 550$ tonn (rund vekt) for at samtlige 5 tillatelser som er knyttet til lokaliteten skulle kvalifisere til tilbud om 6 % vekst.

Ettersom faktisk produksjon på lokalitet A bare er 1 200 tonn per år, vil en forholdsmessig reduksjon av veksttilbudet tilsi at de 5 tillatelsene skal få tilbud om $1\ 200 / 6\ 550 = 18,3$ % av full vekst, dvs. ca. 1,10 % vekst.

Konklusjon: Tillatelsene som er knyttet til lokalitet A kvalifiserer til tilbud om ca. 1,10 % vekst.